

Joulublankki
5 / 2015

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajan tervehdys
- 5 Katujen kauppa korkea koulun pääsy koe
- 6 Joulupsykoosi
- 7 Laitos tutuksi: Jouni Lappalainen
- 9 Cock Fight
- 11 Musarunkkari
- 14 Huolto ukko ja suuri vehje
- 16 Beer & Bunny
- 17 Kauneimmat commit-viestit
- 18 Cockblockaamisen sietämätön keveys
- 19 Joulutarina
- 20 ATK-YTP
- 22 Posiopäivät
- 24 Lookalike
- 26 Joulutissit
- 27 Pikkujoulubingo

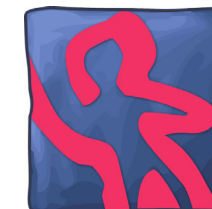
Julkaisija: Blanko ry.
<http://www.blanko.fi>
 Paino: Monisto oy
 Painos: 120 kpl
 E-mail: blankki-tiimi@blanko.fi
<http://blankki.blanko.fi/>
 nettijatkot <http://blankki.blanko.fi/nettijatkot>
 Palautetta Blankista voit antaa myös Blankon webbisivujen kautta.

Blankki-tiimiin kuuluvat:
 Tommi "patukki" Sikanen (päätoimittaja),
 Johanna "Freyä" Korhonen,
 Aleksi "Zeussi" Pöyhtäri,
 Samu "Elvari" Hänninen,
 Miia-Maria "Myanna" Mikkola,
 Päivi "tragedinen" Palosaari,
 Miiikka "YaYEyE" Tervo,
 Juhani "voodoolounge" Hirvilampi,
 Sampsa "notsuho" Jalli,
 Ida "lyssie" Viinikka (taitto)

Seuraava Blankki ilmestyy ensi vuonna.

Blankki on puolueeton ja riippumaton opiskelija-ainejärjestölehti. Blankin testit ja vertailut perustuvat kansainvälisesti verifioituihin menetelmiin ja ohjelmistoihin. Blankki ilmestyy säännöllisen satunnaisesti. Lehti ei vastaa tilaamatoman materiaalin säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Julkaisemamme artikkelit, ohjeet ja vinkit on tarkastettu huolella, mutta emme kuitenkaan takaa niiden virheettömyyttä emmekä vastaa esiintyneistä virheistä. Kirjoituksia ja kuvia saa lainata lehdestä vain toimituksen luvalla. Tarjottu tai tilattu aineisto hyväksytään julkaistavaksi sillä ehdolla, että sitä saa korvauksetta edelleen käyttää lehden [www-sivustolla](http://www.sivustolla) ja lehden tai sen yksittäisen osan uudelleenjulkaisun tai muun käytön yhteydessä toteutus- tai jakelutavasta riippumatta. Toimitus laittaa pyytämättä lähetettyjä kirjoituksia ja kuvia nettiin, ellei hukkaa niitä ennen sitä. Blankki ei edusta Blanko ry:n tai kenenkään muunkaan virallista kantaa.

Pääkirjoitus

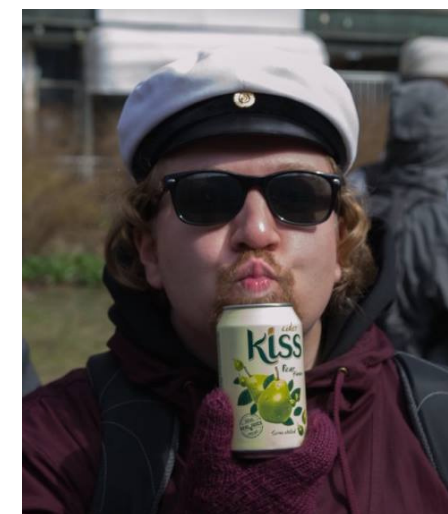
Kuningas on kuollut, kauan eläköön kuningas!

Se ois sitte vähän niinku tässä. Meikän vihoviimeinen Blankki. Vähemmästäkin tulee tippa linssiin. Tai eihän mulla laseja oo, mut silti. Poismenoni kunniaksi olemme tehneet tästä parhaimman Blankin ikinä. Alkuperäinen ajatus oli tehdä sellanen lehti, että PT ja koko tiimi ois erotettu tai hyllytetty koko yliopistosta. Mut tehtiin sittenki laadukasta lehteä.

Koska on joulu, ja tontut on tuhmia tirkistelijöitä, lehdessä on kaikkea kivaa. Vähän törkyäkin myös. Mukana on perinteinen novelli, joka suuntaa tällä kertaa uusille kröhömm.. urille, musarunkkari analysoi viimeinkin lempiaiheensa eli Vain elämää -sarjan ja lopuksi on perinteinen joulubingo, josta voi tänä vuonna oikeasti voittaa jotain.

Tässä kohtaa vuotta mun pitäis vissiin kans kiittää mun tiimiä näistä vuosista. Mut mä kiitän niitä ihan jossain muualla, pidetään salaiset pikkujoulut jossa tuhlataan koko loppuvuoden budjetti. Sen verran alan haikeaksi, että kun kirjoitin ensimmäisen juttuni Blankkiin syksyllä 2011, enpä ois arvannut että meikä tulis hallitsemaan Blankkia kahden vuoden ajan diktatuurimaisin ottein. Olen kyllä erittäin tyytyväinen tähän lopputulemaan. Me nostettiin Blankki aivan uudelle tasolle, tuotiin uusia lukijoita ja jotkut jopa kehui lehteä (OMG). Tehtiin paljon mokia, mut jotain tehtiin vissiin myös oikein.

Blankin tekeminen on ollut parasta ikinä. Toivon että uudet tekijät ottavat homman samalla tavalla sydämeensä, kuin meidän tiimi. Kiitokset myös lukijoille, ilman teitä lehteä ei tehtäis. Ja vaikka lupasin etten alkais tässä tiimiä kiittelemään, on aivan pakko antaa erityiskiitos taittajalle, joka on sietänyt mun pikkutarkkaa autismiotetta kaksi kokonaista vuotta. Ida Viinikka, oot edelleenkin mm. paras! <3

Olen puhunut, I have a dream, SIMBAA!

Tommi "patukki" Sikanen
 Blankin päätoimittaja

blankki-paatoimittaja@blanko.fi

//

20:49 <@patukki> kuka lähtee mun kans 29.11 kattoo raskasta joulua
 20:56 <@Zeussi-> Ei mitä vittua

Oikein hauskoja joulutunnelmia kaikille lukijoille ja kiitos kuluneesta vuodesta!

On tullut aika kirjoittaa viimeinen pj-palstani ja onhan tämä hieman haikeaa. Kulunut vuosi on ollut kyllä todella mahtava. Hirveän paljon kaikenlaista on vuoteen mahtunut. On ollut vanhoja ja perinteikkaita sekä huipukivoja aivan uusiakin tapahtumia, joiden kaikkien järjestäminen teille ja teidän kaikkien kanssa on ollut todella hieno kokemus. Aina kaikki ei ole mennyt edes aivan nappiin, mutta yhdessä vaikeuksista on selvitetty ja käteen on jäänyt mahtavia ja unohtumattomia kokemuksia Blankon tapahtumista.

Olen myös itse pyrkinyt aina pitämään kaikissa tapahtumissa todella hauskaa, vaikka olenkin tällainen tärkeä puheenjohtajenkilö. Ilmeisesti myös muut ovat pistäneet riehakkaat hauskanpitoaitoni merkille, sillä palkittiimpia minut vappuna kunnia-arvoisella Piocorian tittelilläkin. Moiseesta nimityksestä kyseiseksi hyväntahtoiseksi känniääliksi olin ehkä aluksi hieman pöyristynyt. Liekö montaakaan kertaa ollut killan puheenjohtaja tämä henkilö, joka olisi niin huomattavasti silmiin pistänyt tällaisella toiminnalla, mutta toivottavasti en kuitenkaan aivan hirveästi ole vuoden aikana pahennusta aiheuttanut!

Myös ylpeä voin kuitenkin itsestäni puheenjohtajana mielestäni olla. Olen pyrkinyt olemaan puheenjohtajana helposti lähestyttävä, kaikkien kaveri, jotta mahdollisimman moni kokisi Blankon sellaisena lämmin hienonäköisenä yhteisönä kuin minä koen. Lisäksi olen todella tyytyväinen työstäni Blankon yhteistyökumppaniasioissa, joita olen nyt useamman vuoden hoitanut ja kehittänyt ja yhä tänäkin vuonna paljon ulkoministerimme Villen kanssa. Olen iloinen, että Blanko on osoittanut yhteistyökumppaneilleen, että olemme hyvä ja kannattava yhteistyökumppani, joka kannattaa pitää vuodesta toiseen ja yhä useamman yrityksen kannattaa tehdä kanssamme yhteistyötä.

Vaikka vuosi on ollut kiireitä täynnä, olen jollakin kummallisella konstilla onnistunut jopa opiskelemaankin ja tästäpä syystä näyttäisi siltä, että olen ehkä pikkuhiljaa jättämässä kaikkien näiden vuosien jälkeen opiskelut ja Blankon taakseni. Olen kuitenkin jo sen verran iäkäs akka, että kaipaankin jo hieman eläkkeelle koirieni kanssa rauhallista elämää viettämään ja toki työllistyminen houkuttelisi myös, jotta voisin alkaa tienata paljon rahaa.

Voi siis hyvinkin olla, ettei minua jatkossa enää näykään niin paljon Blankon hommeissa ja yliopistolla, mutta etteköhän te pärjää ilmeisesti! Pyrin kouluttamaan jatkani niin eteväksi, että hyvin se Blanko rullaa jatkossakin. Toivotankin paljon onnea ja menestystä tulevalle puheenjohtajalle ja koko hallitukselle, Blanko on hieno ja ainutlaatuinen kiltta ja me teemme aina kaiken hieman paremmin kuin muut, muistakaa tämä siis jatkossakin.

Toivottavasti olen ollut teille mieleinen puheenjohtaja. Itse ainakin olen nauttinut suuresti kuluneesta vuodesta teidän kaikkien kanssanne. Blankon tekevät blankon ihmiset ja te olette parhaita, siksi Blanko on paras. Kiitos teille, kiitos Blankolle.

Anna "Nanas" Runtti
Puheenjohtaja

Katujen kauppa korkea koulun pääsy koe

Hallituksen leikatessa koulutuksesta opiskelupaikkojenkin määrää jouduttaneen supistamaan. On keksittävä uusia keinoja kouluttaa tulevaisuuden toivoja näinä synkkinä aikoina. Onneksi kaduille mahtuu aina! Elämän koulun ollessa in, Blankki esittelee sille korkeakouluvaihtoehtoa, katujen kauppa korkean. Blankki on saanut käsiinsä ensi kevään pääsykokeen, ja teemme nyt todellisen palveluksen kaikille teille tietojenkäsitelytaiteiden opintojen kanssa kamppaileville julkistamalla sen joulun kunniaksi. Korkeakoulututkinto avaa aivan uusia mahdollisuuksia sekä urallasi että seuralämällesi, joten hae sinäkin jo tänään katujen kauppa korkeaan ja rupea oman onnesi diilaajaksi.

Jos henkilöllä A on neljä sormea ja henkilöä B on suutuspäissään haukuttu kotirosvoksi ja huolimatta eilen tehdystä sovinnosta, A:ta ei pidetä enää kaverina, niin kuka ne töötit sitten vei? 2 p.

Konstruoi hyökkäyspuu juoksukaljojen hankkimiselle paikallisesta Salesta. Ota huomioon pirikiikareiden ja liekipipon boostaava vaikutus. 2 p.

Olet onnistunut kääntämään Gigantista iPhone 6 Plus:n (64 Gt). Kuulumuksesi ovat inferanaaliset, etkä uskalla tehdä sille mitään seuraavaan kolmeen kuukauteen. Mikä on puhelimen arvo katukaupassa kolmen kuukauden kuluttua? 2 p.

Johdat Facebookista käsin omaa Internet-moottoripyöräkerhoasi. Joukko huutelihoita on ottanut moottoripyöräkerhosi silmätikukseen ja ovat päivittäin teitä rienaamassa. Kuinka selvität häiriköiden IP-osoitteet ja kostat kiusaajillesi? 2 p.

Velkoja on tullut hakemaan polvilumpiotasi. Onneksi olet juuri eilen katsonut Wrestlemania kolmosta ja oppinut Iron Sheikin signatuuriliikkeen, camel clutchin, "SUPLEX HIM, PUT HIM IN THE CAMEL CLUTCH, BREAK HIS BACK AND FUCK HIS ASS, MAKE HIM HUMBLE". Kuinka selität velkojan halvaannuttamisen hätävarjelun nojalla? 2 p.

Tsygonomisten aineiden vaikutuksen alaisena joudut kymmenen identtisen poliisin piirittämäksi. Kuinka tunnistat plastisilla katutaidoillasi hallusinaatit oikeasta ja osaat rimpulla oikeaan suuntaan karkuun? 2 p.

Jos henkilö varjoisalta kujalta antaa sinulle syötteeksi luotijonon $a_1, a_2, \dots, a_n$, missä $n=6$, niin millä todennäköisyydellä sinun on mahdollista kaivaa manuaalisesti luodit sisältäsi ja selviytyä hengissä koetteluksesta? 2 p.

Maksimipistemäärä on 14 ja kaduille pääsee nollalla pisteellä, tosin pärjääminen on eri asia. Nyt sitten kipinkapin hortoilemaan kujille ja selvittämään vastauksia!

Samu "Elvari" Hänninen

//

```
Se kuuluisa yhden kirjaimen ero
10:02 <@Jents> i'll get my goat ->
10:03 < piksu> >wear a goat
10:03 < piksu> >crack open a bear
10:03 < patukki> :D
10:03 < piksu> meleko äijjää
10:03 <@Jents> ai patukkiko
10:04 < piksu> eiku sinä ku sama vettää koko goatti päälle
```

//

18:58 < jgrubert> stressi on hyvä friendzone mutta huono waifu

Joulupsykoosi

Olipa kerran kauan sitten hyyyvin kaukaisessa galaksissa Oulu-niminen planeetta. Siellä asui neljä rakettihermannia, kaksi piisamirottaa ja yksi kyrpä. He viettivät aikaa lyömällä lusikoitaan toistensa soppaan ja suunnittelemalla aliavaruusaikamunakäteenkapseleita viereisen planeetan, "Gambinan" asukkaille. Kaupankäynti hoidettiin käytännön syistä kiertoradalla, sillä siellä iloiset (vittuuntuneet) avaruustontut pitivät huolen siitä, ettei vilunkipeliä ilmennyt ja tätä kautta jonkun joulumieli kärsinyt. Avaruustontut kiersivät galaksia KU-p4-luokkaan kuuluvalla, mallimerkinnältään 1m£kää-P4Ske4 olevalla avaruustonttuarmeijan kuljetusaluksella, jonka lempinimi oli "plunsyjä-ä-ä". Alus oli tonttujen käsissä varsin kätevä peli, sillä osavalla miehistöllä se kykeni hyperajoon ja aseistuksena keskimatkanpuolustusta varten löytyi kaksi peenisraidetykkiä 300 kilometriä pitkän säteen omaavan puolipallon ulottuvuudella. Aika rocknroll!

Tällä aluksella tontut liikkuvat ympäri avaruutta pitäen yllä rauhaa ja järjestystä. Marabellon Galaksissa, Oksenuksen aurinkokunnassa strobo-

valojen loisteessa majaansa pitävä Avaruuspukki toimitti lahjat kaikille maailmankaikkeuden idiooteille printtaamalla ne 3D-tulostimilla valtaistuimeltaan käsin, jolloin hän pystyi itse keskittymään samanaikaisesti mielipuuhaansa eli joulumuorin pöytään lyömän pirtun juomiseen (syömiseen). Kaikkein pahin ongelmahan tässä oli se, että joulupukki printtasi 3D-tulostinten tuotokset ajatuksen voimalla.

Eräänä päivänä Joulupukin kotiplaneetalle ryssähti Bilbo-luokan, Yhdistyneen Joulupilalle-Federaation Dildo-tähtiristeilijä. Pukki ajatteli välittömästi mielessään, että "vittu nuo tulee taas pilaamaan meidän korttipelin", jolloin jossain päin joku sai lahjaksi räsupokka-korttipelin huipennuksen pienoismallin. Aluksi oletuksena oli, että Yhdistyneen Joulupilalle-Federaation tarkoitus olisi pilata joulu, kuten nimestä voitaisiin päätellä, mutta oikeasti he eivät halua tai halunneet nytkään pilata joulua. He vain halusivat pukilta pari bisseä.

Jussi "voodoolounge" Hirvilammi

Laitos tutuksi: Jouni Lappalainen

Laitos tutuksi -sarjassa, vielä kun laitos on hetken olemassa, on aika tutustua ehkä laitoksen tykättyimpään henkilöön, aitoon ja ihanaan Jouni Lappalaiseen. Vanhemmat opiskelijat muistavat Lappalaisen, jota Lappiskaksikin kutsutaan, Ohjelmistotekniikan harkoista. Tuoreemmat taas tietävät hänen vetävän nykyään jo montaa eri kurssia. Mentiin miehissä ja naisissa kysymään, mikä on fedoran tarina, ja onko mustassa kauluspaidassa jokin salaliitto?!

Kuka olet ja mistä tulet?

Pistettiin heti paha filosofinen kysymys kärkeen. Määrittelen yleensä itseni helposti ammattini kautta. Synnyin Turussa, mutta parivuotiaana muutettiin jo Kuusamoon. Kuopion seudulla piipahdin vuoden, sieltä muutettiin Kajaaniin josta kirjoitin ja sieltä Ouluun. Savossa on tullut pyöritettyä kun isän suku on sieltä.

Miten päädyit opiskelemaan tietojenkäsittelyä?

Olin nörttänyt jo aika aikaisessa vaiheessa, ei ollut hirveän paljon vaihtoehtoja. Halusin nimenomaisesti Ouluun ja Abipäivillä käydessäni minulla oli kaksi vaihtoehtoa: joko tietojenkäsittelytiede tai tähtitiede. Siitä sitten aloitin ekan vuoden opiskelut, jostain kumman kierosta syystä aloin toisena vuonna pienryhmänohjaajaksi. Koulutuksessa törmäsin Nestori Simolaan joka oli silloin jo vetämässä joitain harjoituksia, kysyin varovasti miten hänen hommaansa pääsee. Ajan henki oli se, että kaikki vietiin käsistä töihin, joten minua ihmeteltiin kun

halusin jäädä laitokselle töihin. Kotitaustani antoi minulle näkemystä millaista opettajan työ on, joten opetushommiin alkaminen ei tuntunut vastenmieliseltä. Ensimmäisen opiskeluvuoden jälkeen minulla oli ollut hyviä opettajia.

Muistosi opiskelua ajoilta?

En ole ollut ikinä mikään riehuja. En ikinä kuulunut Blankoon (! toim.huom.), en ole ikinä omistanut haalareita (!!! toim.huom.) ja olen pitänyt ylioppilaslakkia päässäni tasan kahdesti, lienee nykyään samalla hyllyllä minne se silloin valmistuspäivän jälkeen jäi. Varsinaisia opiskelumuistoja on niin paljon, ensimmäiset ohjelmointiharkat kun ohjelma kääntyi ja suurinpiirtein teki mitä piti, kavereiden kämpillä tehtiin harkkatyöraportteja. Graduseminaarin opponetti antoi palautetta kun totesi työn olevan hyvä, mutta epäili kirjoittajan saaneen kirjallisia vaikutteita Kalle Päätalolta.

Mikä oli ensimmäinen oman alan työpaikkasi?

Pakollinen valtionhallinnon harjoittelu kesällä 1999. Laitoksella aloitin myöhemmin samana vuonna. Joskaan siinä vaiheessa kun tulin tänne niin tämän oli siinä ja siinä että onko tämä omaa alaa. Olin lukenut tietojenkäsittelytiedettä mutta aloin opetushommiin. Opetettava ala oli kylläkin omaa.

Millainen suhde sinulla on Blankoon?

Hyvä yhteistyösuhde. En ole ollut perinteinen opiskelija-elämän viettäjä, ei minulla Blankoa tai blankolaisia vastaan ole mitään ollut vaikken ollutkaan mukana.

Millainen on tyypillinen työpäiväsi?

Yritän välttää elämässäni rutiineja kuin ruttoa, onneksi ei ole olemassa tyypillistä työpäivää. Yleensä kun tulen töihin niin on palaverieita, tunteja ja yleistä pintaliittoa, yrittää tehdä seitsemää asiaa yhtä kertaa.

Mikä on neuvosi tämän hetkisille opiskelijoille?

En ole hirveän hyvä talouspoliittinen ennustaja, en ala ottamaan kantaa muuten kuin opettajan näkövinkkeistä. Olkaa aktiivisia, harrastuneita ja etenkin teknisten asioiden kanssa. Se on se mikä tuntuu olevan millä saa erotuttua joukosta, ainakin silloin kun mennään työnhaakuun.

Millainen on mielestäsi tietojenkäsittelytieteen tulevaisuus?

Luen samoja lehtijuttuja niinkuin kaikki muutkin. Luulen että ainut asia mikä pysyy varmana ja vakiona on se, että ala kehittyy entisestään. Ala kehittyy jatkuvasti, jos mieltii paljonko ehtii tapahtumaan vaikkapa kolmen neljän vuoden aikana, ja kun alkaa katsomaan vastaavasti taaksepäin esimerkiksi kolmekymmentä vuotta, niin onhan se aika iso muutos.

Kukkahattu vai propellihattu?

(Vastaus tuli jo melkein ennenkuin ehdittiin lausua kysymys loppuun.)
Propellihattu.

Mikä on hattusi tarina?

Virallinen nimihän on fedora. Olen tottunut lapsesta asti pitämään aina hattua, jossain vaiheessa alkoi tuntumaan ettei lippisten pitäminen sovi, joten piti jotain keksiä tilalle. Fedoran hankin 2000-luvun lopulla Lontoossa Hard Rock Cafeesta. Tämä hattu on jo oikeastaan toinen, ensimmäinen jäi jonnekin junan hattuhyllylle, joten piti mennä hakemaan uusi.

Tykkäätkö My Little Ponysta?

Tämä kertoo ehkä enemmän kysyjästä kuin vastaajasta, kiinnostaisi tietää mistä tällainen kysymys on tullut.

Miksi aina mustat paidat? (Ilkka) Räsäselläkin on aina musta paita, onko tässä joku mafia, salaliitto tai klubi?

Ei siinä ole oikeastaan mitään ihmeellistä, silloin opiskeluaikojen alussa omaksuin mustan kauluspaitatyylin nimenomaan heiltä, (Mikko) Rajanenkin piti kauluspaitoja. Ei ollut vielä silloin maailman paras tyyli, ja sitten kun piti alkaa miettimään ulkoasua mitä pitäisi luokan edessä niin aloin kopioimaan toisia. Paitamallin kaulukseen otin Mikolta ja värin Ilkalta.

Onko sinulla ja Mikolla koskaan kämppisriitoja? (Jounilla ja Mikolla on siis yhteinen työhuone toim. huom.)

Olen istunut muutaman vuoden muidenkin kanssa ilman ongelmia, mutta Mikon kanssa homma toimii vaan parhaiten. Sermien välissä on sentin rako, josta näkee onko Mikko paikalla vaiko ei, ettei ala vahingossa tyhjäle huoneelle puhumaan.

Olet paljon pidetty henkilö blankolaisten keskuudessa. Voisitko vetää enemmän kursseja?

Haastattelijat ovat vanhempaa sarjaa, heidän aikaan Lappalainen veti vain OTE:n harkkoja). Luulen että aikani ei riitä enää, vaikka on kiva kuulla että on suosittu kurssi, mutta se vois näkyä myös niinkin että porukka ois luennoilla paikalla. Nykyään minä vedän Ohjelmistotekniikan luennotkin. Ja onhan mulla ohjelmoinnin harkat, eilen käyttöliittymäohjelmointia, Tietokantojen perusteet vuodenvaihteen jälkeen... Jos vertailee muihin laitoksen tyyppeihin, niin opetustunteja mulla on aika paljon verrattuna muihin, ei sentään eniten. Tänä vuonna myös tila-asiat vievät aikaa.

Haastattelu: Tommi "patukki" Sikanen,
Samu "Elvari" Hänninen ja
Päivi "Tragedinen" Palosaari
Puhtaaksikirjoitus: Tommi "patukki" Sikanen

Cock Fight

Cock Fight-tarinoissa kaksi joukkuetta ostaa toisilleen ennalta sovitulla summalla ruoka-aineita, joista tulee sitten kokata maataamullistavia kulinaristisia elämyksiä. Yleensä ostetaan jotain halpaa ja paskaa, vaan tällä kertaa ei. Paineltiin suoraan Stockmannin Herkkuihin ja ostettiin kolmellakymppillä kaikenlaista kivaa.

Aina ei jaksu syödä makaronia ketsupilla. Siksi tällä kertaa päädyimme kulinaristisissa seikkailuissamme katsomaan millaista ruokaa siellä Stockmannin Herkussa myydään.

Paikalle saapuneet tietojenkäsittelijät (sekä pari kappaletta avecceja nimeltä mainitsemattomista höpöhöpötieteiden tiedekunnista) jakaantuvat joukkueisiin, jotka ottivat nimet Hämmmentävästi Team Zeussi sekä Hämmmentävästi Team Päivi. Tässä erityisen hausassa nimeämiskäytännössä tärkeää on, että joukkueesta ei saa löytyä saman nimistä jäsentä vaan mieluiten nimen on viitattava johonkin kuuluisaan vastapelaajaan.

Budjetiksi määriteltiin puhtaasta keulimisen ilosta 30 euroa. Jo kaupassa Team Zeussi aloitti vahvasti failaamiseen viittavan linjan ja ylitti budjettinsa 6 eurolla. Team Päivi sen sijaan oli selkeästi kiinnostunut enemmän joukkueensa nestetasapainon ylläpidosta, jonka vuoksi budjettikin vahingossa alittui.

Vastajoukkueesta jonkin verran mörinää kantautui oliiveista sekä suolan määrästä. Sen sijaan päätösmittaja ihastui hyvin paljon alkuruokaan.

Sisäfileen ja valkohomejuuston kanssa on hankala mokata ja tämä ruoka ihastutti varsin laajasti kaikkia.

Ylä: Hämmmentävästi Team Päivin ainekset.
Kesk: Alkuruoka Munakoisopasta.
Pääruoka: Perisuomalainen liharulla.

Vas. ylä: Jälkiruoka Hedelmäinen suklaamousse.
Oik. ylä: Hämmäntävästi Team Zeussin ainekset.
Vas. kesk: Alkuruoka Noon salmonella champignons hamburger
Oik. ala: Pääruoka Poulet avec bacon et pommes de terre et les aubergines doux salmonella
Vas. ala: Jälkiruoka Smoothie aux salmonella fruits

Vastajoukkuetta kovasti kaupassa hihityttäneet erikoiset hedelmät kuten kaktusviikuna ja lohikäärme-hedelmä oltiin ovelasti saatu muussattua mous-sen sekaan. Ennen tarjoilua tosin epäilystä herätti keittiöstä kuulunut: "Me ei sitten oteta vastuuta, jos joku tukehtuu tähän."

Kuka voisikaan vastustaa näitä viehättäviä ulko-maan kielellä nimettyjä ruokia! Silloin ei välttämättä edes haittaa, vaikka pippuria olisi kaadettu hieman villimmällä kädellä, mutta aivan hyviä niistä tuli.

Pääruoasta ei moitetta tullut. Jopa kanan oli Team Zeussin paistovastaava onnistunut paistamaan (lä-hinnä vahingossa) syömäkelpoiseksi.

Smoothiesta saatiin myöskin aivan syömäkelpoista. Tietävästi myöskään myöhemmin saadun tiedon mukaan kukaan ei sairastunut salmonellaan tai muuhun epäilyttävään vatsatautiin illan jälkeen.

Päivi "Tragedinen" Palosaari

Musarunkkari

Tällä palstalla Blankon ikioma musarunkkari leikkii musiikkitoimittajaa puhumalla musiikkimaailman ajankohtaisista ilmiöistä, tai siitä mitä mieleen juolahtaa.

Tällä kertaa analyysissä: Vain elämää

Sniis snyys. Itkua ja liikutusta. Hirveetä mörinää. Paskaa. Jokaisella tuntuu olevan mielipide Vain elämää -ilmiöstä. Koska sarjan neljäs kausi päättyi juuri, on oikeutettua puhua jo ilmiöstä. Osaa sarja tuntuu vihastuttavan, ja toista osaa ihastuttavan. Tämä juttu syväluotaa tätä kaikkien huulilla olevaa ilmiötä. Mistä sarja edes tupsahti? Kenen idea koko homma oli? Miksi sarja puhuttaa niin paljon? Ja ennenkaikkea, mitä musarunkkari on tästä mieltä.

Sarjan juuret ovat hollantilaisessa De beste zangers van Nederland -sarjassa, jota alettiin esittää Hollannissa vuonna 2009. Tämän jälkeen sarja on apinoitu Ruotsiin, Norjaan, Tanskaan ja Viroon. Suomessa sarjan ensimmäinen kausi tuli vuonna 2012. Jos joku ei vielä tiedä, niin sarjan perusidea on seuraava: pakataan Hirvensalmelaiseen loma-kylään pieni joukko suomalaisen musiikkikentän tähtiä, ja nämä artistit viikon ajan esittävät tois-tensa kappaleita. Ensimmäiseen kauteen oli kasattu niin kova nimikaarti, että melkein hirvittää. Ensimmäisenä Vain elämää -kyynelistä pääsivät nauttimaan Erin, Kaija Koo, Katri Helena, Jonne Aaron, Cheek, Neumann ja Jari Sillanpää. Sarjan kappaleet alkoivat saada suosiota, ja Suomen kansa hullaantui julkaistuista kokoelmalevyistä. Onhan se nyt hauskan kuuloista kun Cheek vetää Siltsun Kaduilla tuulee -biisiä, Katri Helena laula-massa suomennettua (Negativen) Still Alivea, ja kun Neumann vetää Satasen lainaa.

Toinen kausi jatkoi suursuosiota, tällä kertaa mu-kaan huijattiin Anna Abreu, Laura Närhi, Maarit Hurmerinta, Ilkka Alanko, Jukka Poika, Pauli Hanhiniemi ja Juha Tapio. Tämä kausi synnytti Pauli "Suomen seksikkäin mies" Hanhiniemi -ilmiön, sekä myös paljon vastustusta. Monet artistit alkoivat ottaa tavakseen paheksua sarjaa mediassa, ja kertoa lukuisia syitä mikseivät he ole lähteneet uteluista mukaan ohjelmaan. Myös tavalliset ka-duntallaajat alkoivat kommentoida ohjelmaa. Musarunkkarin korviin kantautui paljon mielipi-teitä jo tällöin, joten päätin ottaa viimein selville omin toimin mistä ihmeestä koko Suomi tuntuu nyt puhuvan. Ehdin katsoa kakkoskauden kaksi viimeistä jaksoa, ja ihastuin välittömästi. Miten siistiä! Tunteita! Liikutusta! Ja paljon. Tällöin medi-assa oli jo ehditty paheksumaan sitä, miten sarjan artistit vain itkevät ja itkevät ja kuulema itkevät sekä muun muassa itkevät. Puhuttiin paljon mi-ten musiikin takia kyynelehtiminen romuttaa karskin rokkarin maineen. Paskan vitut. Jos mu-siikki ei herätä tunteita, musiikki on paskaa. Jos kyyneleet tulevat pintaan, se tarkoittaa vain ja ainoastaan sitä, että kappale onnistuu kosketta-maan kuulijaa. Ugh.

Sarjan kolmanteen kauteen oltiin ladattu jo valmiiksi paljon ennako-odotuksia. Artistikiinnitykset kuulostivat uskomattomalta. Miten näinkin kovat nimet kuin Jenni Vartiainen, Samuli Edelmann, Vesa-Matti Loiri, Paula Vesala, Toni Wirtanen, Paula Koivuniemi sekä Elastinen, oltiin saatu kaikki samaan kauteen. Tämä kausi viimeistään toi sarjalle tuhottomasti uusia katsojia, mukaanlukien musarunkkarin. Järjestin itselleni aikaa sunnuntai-illasta ihan vain tätä ohjelmaa varten. Kokkasin ruokaa ja laskin perseeni nojatuoliin nauttimaan jaksoista. Elastisen Naurava kulkuri, Veskun Anna sen soida ja Toni Wirtasen Sata kesää, tuhat yötä jäivät soimaan päähän pitkäksi aikaa. Eikä lainkaan huonolla tavalla, vaan koska tämän kauden versioinnit olivat ehkä tähänastisista vahvimpia ja parhaimpia. Tässä kohdalla on pakko mainita eräs kappale. Paula Koivuniemen versio Lapin kesästä sai musarunkkarin vahvoihin tunnetiloihin. Eikä siksi että musarunkkarilla on joku outo, vanhemmilta peritty Lapin hulluus, vaan että kappale sai aivan uudet siivet. Muistan kun kuulin kappaleen ensi kertaa, kylmät väreet kulkivat jumalaisen kehoni läpi ja saivat minut valtavien liikituksen tilaan. Helmee.

//

Nananas humanistikurssilla:

18:06 <@Nananas> Tältä sivulta löytyvät ohjeet kurssin WWW-toteutukseen. Palautettavat analyysit tehdään siis websivun muotoon.

18:06 <@Nananas> ja apua voi kysyä irkissä

18:06 <@Nananas> onkoha ollu humanistit pihalla

Sarjan neloskauteen oli ymmärrettävästi ladattua paljon odotuksia. Pave Maijanen, Maija Vilkkumaa, Virve Rosti, Antti Tuisku, Sanni VileGalle ja Anssi Kela saivat kunnian jatkaa suuret mittasuhteet saanutta hurmosta. Moni ihmetteli että mitä hiivattia Sanni tekee noiden konkarien keskellä. Ja oliko muka taas pakko saada joku räppäri

väkinin mukaan. Musarunkkari oli itsekkin sitä mieltä ettei Sannista olisi yhtikäs mihinkään, eihän sillä edes ole tarpeeksi biisejä mitä versioida. Vaan olin väärässä. Vaikka Sanni ei loistanut täysin omista tulkinnoissaan, näytti lähinnä säälittävältä yrittäessään rikkoa sähkökitaran ja vongatessaan koko kauden Antti Tuiskulta haleja, hän pärjäsikin yllättävän hyvin. Hyvin usein muusikon julkisuuskuva on aivan eri kuin se ihminen sen julkisuuskuvan takana. Sannihan oli melkein oikea rokkari! Ja VilleGalle, aloin melkein innostua suomiräpistä kuunnellen hänen versiointiaan. Aloin jopa odottamaan Galiksen uusia lyriikoita biiseihin. Jokin muutos näkyi myös artistien reaktioissa. Koko kauden tarjottiin upeasti käyntiin Antti Tuiskun menevä versio Virven Sata salamaa -biisistä. Jos kauden ensimmäinen kappale laittoi kannat kattoon, räjäytti pankin ja muita vertauskuvia, tulisi loppukausi olemaan varmasti hunajaa. Olihan se. Kyyneleet olivat vaihtuneet aitoon riemuun.

Mikä sitten Vain elämässä kiinnostaa? Artistien reaktiot? Mielenkiintoiset sovitukset? Musarunkkarina olen aina ollut kiinnostunut livelevyistä. Miten livelevyt tähän nyt liittyy, on se että kappaleet kuulostavat liveinä aina pikkuisen eriltä. Ellei sitten satu olemaan Porcupine Tree joka kuulostaa täsmälleen samalta niin liveinä kuin studioissa. Kappaleista on mielenkiintoista kuunnella erilaisia versioita. Ja Vain elämässä se juu tuleejuuri siitä, kun artistit tekevät omanlaisiaan versioita muiden kappaleista. Hyvänä esimerkkinä Elan Naurava kukuri. Biisi kuulosti sille kuin Ela olisi tehnyt sen itse alunperin. Toinen jippo mikä lämmittää erityisesti musarunkkarin sydäntä on se, kun oppii tykkäämistään artisteista uusia asioita. Pidän Sannia tyhmänä bimbona, mutta hänkin paljastui olevan lähes järkevä muusikko, joka on harrastanut musiikkia jo pitkään. Samoin Galiksen räpit ja tarinat saivat kuuntelemaan räpdimusiikkia aivan uusin korvin.

Tässä vaiheessa juttua on varmaan aika selvää, mikä on musarunkkarin kanta Vain elämää -ilmiöön. Parastajustnyt. Juttua kirjoittaessani eräs blanssolainen sanoi musarunkkarille: "Jotain sussa on oltava vialla ku sä tykkäät Vain elämästä." Pitäkööt maalainen mielipiteensä. Olkoot tajuamatta musiikin päälle. Naurakoot itkeville artisteille. Musarunkkari ja moni muu suomalainen tykkää. Ja toiset tykkää vähän enemmän.

Tommi "patukki" Sikanen,
musarunkkari

Huolto ukko ja suuri vehje

On tämä saatana työ maa, sanoi karskea ja ronski mehtä kone ukko. Kone oli seissyt jo monta päivää. Huolto ukko oli sanonut tulevansa jo kolme päivää sitten. Ei ollut tullut. Kohmeisin sormin jo jäätymis pisteeseen päätnyt mehtä kone ukko näppäili tyylikkään ruusu kultaiseen iPhonensa huolto ukon numeron uudestaan. Kovin pitkään se pirisi saatana. Vastasi se nyt kuitenkin perkele, mutta onneksi se lupasi nyt vihdoinkin laittaa sen huolto ukon paikan päälle vaihtamaan sen kaapelin. "Tulisivat ite laittamaan", mehtä kone ukko murisi mielessään ja harmisteli, kun häntä ei ollut pitkään aikaan laitettu kunnolla, putketkin kaipaivat rassuuta. Puhelun jälkeen mehtä kone ukko asetteli 4,7 tuuman vehkeensä paremmin housuihinsa. 4,7 tuumaa onkin jo aikamoinen jönssi, mehtä kone ukko oli hyvin tyytyväinen miehuutensa mittaan. Siitä tulisi olemaan hyötyä tänä iltana.

Mehtä kone ukko oli polttanut jo useamman nortin ennen kuin jostakin kauempaa alkoi kuulumaan askelten ääniä. Ei kyllä kuulostanut kunnan huolto ukolta. Mehtä kone ukko avasi pari ylintä nappia ruutu paidastaan että pörheät rinta karvat pääsivät kunnolla tursuamaan paidan kauluksesta ulos. Olihan sitä eilen viimeksi käytyä suihkussakin. Metsästä alkoi kuulua askelia. "On tämäkin työ maa", kajahti huuto kuusi metsästä, huolto ukko oli saapunut leiriin painavat työ kalu kassit heiluen.

Yhtäkkiä Ken-tauri kuuli painavien työ kalu kassien kilinän läpi muhkean lehmuston. Ken-Tauri päätteli, että kyseinen kassien kolina voi ainoastaan merkitä messeviä bileitä. Siitä oli jo aikaa, kun hän oli kokenut tajuntaa ja jotain muutakin laajentavan kokemuksen lappeen rannassa, ja sen jälkeen hän oli kaihonnut samanlaista kosketusta uudelleen. Ken-Tauri puhalsi muutaman väkevän pöhäyksen penis pan pilliinsä, merkiksi suostumuksellisuudestaan kunnan möyrimiselle alus kasvistossa. Bileet alkoivat.

Äänen paine oli niin kova, että mehtä kone ukon rintaa kuristi. "No mitä helevettiä tämä oikein on?" mietti mehtä kone ukko. Ilma oli suorastaan väreili kuumentuneista hikisistä ihmis vartaloista, jotka hytkivät vasten mehtä koneen kopin ahtaita lasisia seinä vasten. "Ei SAATANAAA, Ei SAATANAAAA!!" jymisi hämmäntävä äänen toisto. "No mitä helevettiä tämä on!!!! AUTTAKAA MINUT ALES TÄÄLTÄ!!!!" huusi hätäntynyt mehtä kone ukko. Yhtä äkkiä mehtä kone ukko tunsu kovan paineen alaselässään. Mehtä kone ukko vilkaisi selkensä taakse, ja näki siellä suonikkaan ison työstö kalun, valmiina putkien rassuu hommiin. Mehtä kone ukko punastui ja huudahti: "Ei saatana kyllä onnistu täällä, mennään tuohon ulko puolelle!"

Mehtä kone ukon astuttua ulko puolelle huolto ukko raastoi mehtä kone ukon image wear työ haalarit mehtä kone ukon päältä paljastaen mehtä kone ukon karvaisen perseen, jolle voisi näyttää niitto konetta. Huolto ukko rasvasi vehkeensä huolellisesti ja aloitti hellän penetraation. Yhtä äkkiä huolto ukon vehje höyrystyi kiiltävän rasvaiseksi lonkeroksi, joka etsi työntymiseen soveltuvaa koloa. Mehtä kone ukko ähkäisi hämmäntyneenä huomattessaan substanssin muutoksen. "Mitä saatanan ekto plasmaa tämä nyt on?" Huolto kone ukko möksähti niin pahasti, että lopetti hellän kohtelun ja kaivoi ruoskan esiin, jolla alkoi piiskata mehtä kone ukon karvaista työ miehen selkänahkaa. Jos tähän hetkeen pitäisi kuvitella taustamusiikkia, Apulannan "Anna mulle piiskaa" ei riittäisi kuvaamaan tilanteen ilmentymää, tämä oli timanttista tosi miesten jyystöä. Piiskan ääni kantautui pitkin keski pohjan maan metsiä, mehtä kone ukon voihkiessa nautinnon kiihkossa: "Menihän tuo kyrpä viimeks, vaan nyt ei saatanan saatana millään".

"Onneksi minulla tätä työ kaluille ja työ koneille tarkoitettua vaseliinia niin kyllä se tästä vielä lähtee" sanoi huolto ukko. Huolto ukko rasvasi vaseliinilla suonikkaan työ kalunsa ja aloitti asennus hommat mitä pikimmiten. Työ kalujen rassaus äänet kantautuivat pitkin keski pohjan maan korpia pitkin. Yhtäkkiä mehtä kone alkoi hyrskähtelemään aivan itsekseen ja ajautumaan kohti keski pohjan maan korkeinta jyrkännettä, joka on useita metrejä kuitenkin sentään. Mehtä kone ukko ja huolto ukko eivät tätä tosin kiihkossaan huomanneet. Mehtä kone nyt kyijokaisella työnöllä kohti kauheinta tuhoa. "Voi hitsinpimpula! Apua! Mä putoan, uusiin maisemiin..." Mehtä kone ukon ja huolto ukon äänet katosivat heidän pudotessa. Näin Ken-Tauri sai bilettää yksinään. "Ei saatana", Ken-Tauri totesi, laittoi housut takaisin jalkaan ja kiipesi takaisin Ponssen kyytiin.

BEER & Bunny

MITÄ ON TÄDILLÄ PÄÄLLÄGRLHGRPPH?

-Meinasin vastata, että islantilaiset nekrohousut, mutta oikeasti ihan pieruverkkarit. Jos et tiedä, mitkä ovat islantilaiset nekrohousut, niin pistähän Google laulamaan.

Hyvä täti. Tyttöystäväni haluaisi harrastaa kansani seksiä, mutta en tiedä pitäisinkö nyrkistä peräaukossani. Miten kerron tämän äidilleni?

T:Laama_paroni

-Ei sitä nyrkkiä ole pakko työntää pyllyyn jos ei halua. En kyllä tiedä, miten äitisi liittyy tähän tapaukseen tai minkälaiset välit teillä on, mutta täti suosittelee kuitenkin avoimuutta. Lykkyä pyttyyn!

Mitä on rakkaus? -Hämmäntynyt

-Rakkauden voi määritellä käsittämättömän monella eri tavalla, ja varmaan kullakin meistä on oma käsityksensä rakkaudesta ja sen luonteesta. Rakkautta sanotaan olevan lisäksi aika montaa sorttia, kuten vaikkapa eroottista rakkautta tai platonista rakkautta. Pasilasta tutun Rauno Repomiehen sanoin rakkaus on sitä, että

on 60 vuotta naimisissa eikä oksenna kertaa-kaan. Tädin mielestä taas rakkaus on sitä, että irtokarkkiostoksilla ollessa ostaa automaattisesti myös semmoisia karkkeja, joista tietää kumppanin pitävän vaikei itse niistä välittäisi.

MITÄ EROA ON ESINAHALLA JA TEEKKARILLA?

-Esinahasta pääsee eroon leikkaamalla, teekkarista ei sitten mitenkään.

Miksi patukki on nykyään niin kärtyisä vanha ukko?

-Päätöimittajamme ei itse osannut tähän vastata, niin tätipä ottaa tämän kontolleen. Tädin mielestä patukki on vielä nuori (vetreydestä ei tietoa), eikä kärtyisyyttä ole havaittu ainakaan normaalia enempää. Kenties nuo opiskelijaelämän tuomat kiireet ovat rokottaneet savolaista lupsakkuutta. Tai sitten olet törmännyt päätöimittajaamme silloin kun häneltä on jäänyt aamukahvit juomatta.

//

Blankolaiset kinkynä:

```
14:23 <xxx> how u doin
14:24 <yyy> great thnx
14:27 <xxx> u look gr8
14:27 <yyy> i know!
14:27 <yyy> i'm so pretty
14:27 <xxx> ive missed u babe
14:27 <yyy> i've missed you too honey
14:28 <xxx> would u be my honey if I was ur bee?
14:28 <yyy> :DD
14:29 <yyy> anything for you
14:29 <xxx> laitanko ampiasisun päälle ja tuun surraa sun tykö?
14:29 <yyy> oih
14:30 <xxx> tuun pistää sua
14:30 <yyy> minähän ihan innostun
14:30 <xxx> mut älä huolehdi, mä pistän useammin ku kerran
14:30 <yyy> pisto, veto ja tuijotus
14:30 <xxx> emännille kiitos
```

Kauneimmat commit-viestit

Versionhallinnan commit-viestit kertovat tarinoita sekä projektin etenemisestä että sen osallisten mielten hajoamisesta ja identiteetin pirstaloitumisesta, omien kokemusteni mukaan yllättävän huvittavalla tavalla. Commit-viestien selaaminen onkin tuonut allekirjoittaneelle suurta nautintoa epätoivon hetkinä ja antanut uskoa ja toivoa huomiseen. Siksi haluankin nyt jakaa suosikkiviestejäni teidän lukijoiden kanssa ja polkaista käyntiin uuden juttusarjan: Kauneimmat commit-viestit. Ensimmäisessä katsauksessa lähdetään kevyesti liikkeelle, esittelen viestejä kahdessa kategoriassa, Git ja Tähtitiede.

Git-kategoriassa toimitukseen tulleet viestit olivat lyhyitä, ytimekkäitä ja keskittyivät lähinnä ihmettelemään, kuinka Git toimii tai kuinka joku ei osaa käyttää sitä. Näin kehittäjät ovat arvioineet yhteisön versionhallintakoneistoa heijastellen samalla aikamme koventuneita asenteita.

vitun ztane, opettele käyttämään gittiä

levee pää jatkuvaan pushaamiseen

merge nightmare

mitä vittua taas git

massiivinen kommitti.lol.cs.exe.torrent

Tähtitiede-kategoriaan pudonneissa viesteissä oltiin selkeästi ihmisten, tietotekniikan sekä kosmologian selitysvoiman sietokyvyn äärirajoilla. Joukko oululaisia ohjelmoijia koskettelee commit-viesteissään tälle ajalle tyypillistä galaksien ja maailmankaikkeuden rakenteen kartoittamista sekä muita arkipäiväisiä, niihin liittyviä asioita.

galaxy overflow

galaxit tuhoava megacommit joka poistaa syö-vän ja <name>n peräpukamat

vidusdi backend-muutoksia, tarkoituksella jäi pari compiler-erroria. galaxit aloittavat hitaan sulamisreaktion ja universumit kiehuvat maltillisesti pullatessasi tämän commitin

galaksiin palautettu jonkinlainen järjestys t.super-gittaaaja

galaksit sulattava megacommit. parsen endless-meiningit (se lähetys) pikapurkkailtu toimintaan. <name>n kauppvoja lisätty joka vitun persereikään. endlessin preview-ikkuna siinä ohessa koodattu muttei testattu. jouduin tyhjentään teidän tallennukset koska FÜhrer. ei vaikuta release-buildeihin. otin <name> ne endlessiä varten luodut checkpointit pois ku meni liian monimutkaseks, lisäsin vaa joka episodille floatin sitä scorea varten. endless-kenttien prefabit jatkossa "Endless"-nimellä Resources/Episodes-hakemiston alla. joo ja mitähän muuta. no testailkaa ja raportoikaa

Tähän päättyy ensimmäinen Kauneimmat commit-viestit -katsaus. Olkaahan taas kuulolla ensi kerralla!

Samu "Elvari" Hänninen

Cockblockaamisen sietämätön keveys

Cock blockaaminen on vapaa-ajan harrastus, jossa pyritään estämään ihmisten välistä yhdyntää. Muiden cock blockaamiselle on olemassa monta pätevää syytä esim. haluat osoittaa mieltäsi nykyajan yhteiskunnan seksipainotteisuutta vastaan, yrität taistella sukupuolitautilien leviämistä ja ylikansoittumista vastaan tai sinua vituttaa, kun et itse koskaan saa. Kuuluisiin cock blockaajiin kuuluu: vatikaani, Jason elokuvasta "Perjantai 13. päivä" ja Chris Hansen. Koska cock blockaaminen on nykyajan ihmisten sosiaalisen kyvyttömyyden takia vaivattomman helppoa, on tässä jutussa tarkoituksena käydä läpi pari kehittyneempää tekniikkaa, jotka toivon mukaan herättävät uusien ihmisten mielenkiinnon tätä jaloa lajia kohtaan.

Dick Roll'd

Tämän tekniikan avulla pääset toisen henkilön lisäksi cock blockaamaan myös itsesi. Yleensä itsesi cock blockaamiseenhan riittää, että puhut politiikkaa, käyttäydyt typerästi tai olet muuten vain oma itsesi. Jos kuitenkin haluat elää hieman vaarallisemmin voit koittaa suorittaa tämän tekniikan. Varoituksena pitää kuitenkin mainita, että saaminen käy tässä erittäin lähellä, minkä takia ensikertalaisen ei koskaan tulisi koittaa tätä tekniikkaa! 1. Iske mukaasi vähintäänkin yksi henkilö ja vie hänet sopivan yksityiseen paikkaan. 2. Pidä huolta, että molemmat teistä ovat riisuneet vaattensa. 3. Etsi käsiisi musiikkisoitin ja sano laittavasi romanttista musiikkia 4. Laita soimaan Rick Astleyn "Never Gonna Give You Up" 5. Tartu penikseesi ja ala pyörittää sitä tasaisissa ympyröissä (jos olet vastakkaista sukupuolta edustava nainen voit tarttua miehen penikseen ja pyörittää sitä) 6. Poistu paikalta nauraen

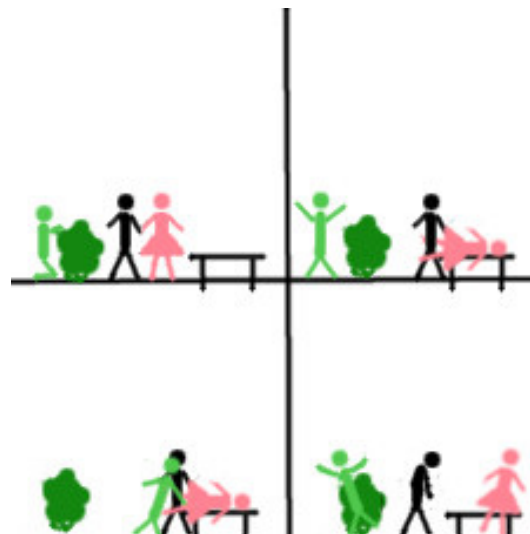
Physical block

Tämä Tekniikka vaatii, että tiedät missä potentiaalinen yhdyntä tulee tapahtumaan. Vaikeutensa takia tämä tekniikka on erittäin palkitseva. 1. Piiloudu yhdyntäpaikan läheisyyteen. 2. Odota, että pariskunta on valmiina penetraatioon. 3. Hyppää esiin piilostasi ja laita kätesi sukupuolielinten väliin. 4. Poistu paikalta nauraen.

Meta block ja en garde

Nämä seuraavat variaatiot physical blockista seuraavat alkuperäistä tekniikkaa kohdissa 1 ja 2, mutta tuovat sen jälkeen suorituksiin omat hauskat twistinsä. Meta block: 0. Hanki kukko. 1-2. ... 3. Hyppää esiin piilostasi ja heitä kukko pariskunnan väliin. 4. Poistu paikalta nauraen. En garde: 1-2. ... 3. Hyppää pariskunnan väliin rintamasuunta osoittaen mieheen päin. 4. Vedä housut kinttuhisi, tartu penikseesi ja sano "En Garde!" (jos olet vastakkaista sukupuolta edustava nainen, sinun tulee etukäteen joko käydä sukupuolenvaihdosleikkauksessa tai hommata strap on). 5. Miekkaile vastustajasi kanveesiin 6. Poistu paikalta nauraen mutta pikaisesti, sillä on erittäin mahdollista, että miekkailun ulkopuolelle jäänyt osapuoli haluaa nyt paritella kanssasi.

Olli "Obazu" Uikkanen

Joulutarina

Noniin

Sehän olisi sitten joulu kohta tässä. Onpas niin kiva taas laittaa sviitin (räjähtämispisteessä olevan opiskelijakämpän) ovi viimeistä kertaa tälle syksy ja mahdollisesti jopa vuotta lukkoon, ja painella kohti rautatieasemaa tai matkahuoltoon hikikarpalot ohimoilla valuen. Se Pirjo-tädiltä saatu villapipokaan ei onneksi kutittele päänahkaa. Eikä kämppis suinkaan kehota viemään mitä parhaimpina jouluntoivotuksena roskaa mennessäni siinä vaiheessa, kun seison jo eteisessä laukut olalla sydänkohtauksen partaalla.

Itse olet roska.

Palataanpa ajassa hieman taaksepäin: On marraskuun loppu. Syyskuun lämpimät fuksisaunat ja hilpeät suunnistusrastit tuntuvat kuin eiliseltä. Samaan aikaan havahdun kuitenkin siihen, että syksyn ensimmäiset kurssit ovat jo reilusti takana ja tentit tentitty. Pikkujoulutkin ovat yllätyksellisesti alkaneet. Jippii. Excursioita ja impulsivisia boogiewonderlandnytsitäläis-reissuja on saattanut syksyn mittaan olla muutama (1500) ja osittain tästäkin syystä huomaa, että niitä kolikeita täytyy oikeasti alkaa pikkuhil-

jaa laskemaan, jos haluaa kultamussukalle sen viimeisintä huutoa olevan strap... kaulahuivin joulupukin konttiin tonttuilla. Sitä "kaulahuivia" parempi puolisko tosin saa testata jollekin toiselle. Syksyn viimeinen opiskelullinen stressivaihe häämöttää jo lähellä, muttei onneksi liian lähellä. Vielä nimittäin opiskelijan vapaus sykkii rinnassa wappuserpentiinin lailla, ja tentit "ovat sitten joskus".

Toisaalta niin se joulu tulla jolkottaa. Samoin uusin Star Wars. En hoksannutkaan, että yhdeksän kuukaudessa on silloin tällöin kaksi joulua. Syksyn ajan turvottanut hernekeitto/valkoiset-pavut/makaronijauhelihaketsuppi/pastabolognese - ruokavalio vaihtuu kinkkuun, sinappiin ja konjakkiin. Tää on niin siistii. Eikä ne pikkujoulutkaan niin huonoja ole. Tämän tekstin myötä välitettäköön hyvät joulut sinulle, joka jaksoit tähän asti lukea. Tästä tekstistä piti alunperin tulla villimpi, mutta suuri taiteilija on tähän tällaisenaan tyytyväinen. Kiitti.

Jussi "voodoolounge" Hirvilampi

ATK-YTP vol. 2 – Miltä näytti vuoden paras tapahtuma toisella kertaa?

Se oli täällä taas ja suoraan sanottuna minua jännitti. Fuksivuonna Kuopio nosti riman taitavaiisiin, sillä reissu sisälsi sentään junaratoja, liikennemerkkejä ja aivan uskomatonta yhteishenkeä. Joensuun, sulla on hirveä työmaa voittoa tämä. Ensimmäinen kysymys reissulta: mitä on nukkuminen? Vastaus: kello neljä yöllä ja bussiin mentiin samoilla silmillä. #yolo verotti ja puolisenkymmentä ihmistä päätyi nukkumaan esittelyiden jälkeen. Suosittelen lämpimästi poikkitieteellisessä seurueessa bussin lattialla nukkumista, yllättävän mukavaa! Kauneusunia säästi hittisoitin Otamatonen lisäksi Excipod™:n laatumusiikki.

Pikakelaus Joensuuhun. Matkanjohtajamme aka. TripLeader oli suorastaan täynnä rakkautta, erityisesti bussikuskimme sai osansa näistä lämpimistä tunteista (Lexa <3)! Koulun pihalla kenelläkään ei ollut hajuakaan mihin majoitumme. Lopulta löysimme paikallisia, jotka totesivat: "Mitä helvettiä? Ei Oulusta pitänyt tulla ketään!" Alkuhämmin jälkeen majoitumme luokkiin ja lähdimme yliopistolle. Edarivaalit näkyivät Joensuussakin ja Perussuomalaisten pisteestä muodostui suosikki, ei politiikan vaan ilmaisen kahvin myötä. Uskoo ken tahtoo, mutta luennoillakin käytiin! Kuulimme mm. Joensuun tietojenkäsittelijöiden tutkimusalueista sekä Collapick-yrityksen toiminnasta. Viimeistään siinä vaiheessa huomasi olevansa YTP:llä, kun jokaisen luennon jälkeen tarjottiin Jallua luennoitsijalle. Klassikko.

Päivä eteni perinteiseen kaupunkisuunnistukseen. Gotham City ja New York ovat kuulleet YTP:n kutsun, sillä paikalle saapuivat paikalliset suprasankarit Bat- ja Spoderman. Reissun ehdottomasti hämmäntävin hetki sattui (onneksi) 1. rastilla, kun noin 3-vuotias lapsi halusi yhteiskuvaan (kännisten) suprasankareiden kanssa. Hämmennys oli suuri, mutta oli uskomatonta nähdä lapsen viaton riemu kahdesta haisevasta, repaleisesta sankarista. 12 rastin jälkeen kai-

pasimme marinadin lisäksi ruokaa, joten alkoi Joensuun ruokakulttuuriin tutustuminen.

Rikollisen halpaa ruokaa löysimmekin, nimittäin 4,9€ pizzaa! Oli se helevetin hyvää ja kyllä se veronkierto vaan sopii pizzan täytteeksi. Lähtylästä etenimme jatkopaikkaan yökerho Ilonaan, missä puolet seurueestamme viihtyi noin puoli tuntia. Mun pitää oikeasti ajatella mun elämäntilintoja, mulla on samaa käsisaippua mitä

Ilonassa – blankolainen ja mielipide Ilonasta. Kyllä mäkin ajattelin. Koululle palattuamme kuulimme mahdollottoman tapahtuneen: Oulun toinen tiimi oli voittanut suunnistuksen!

Ulkopaikkakuntalaiset heittivät yläfemmoja kun turkulaisten varma voitto vietiin käsistä, kerrankin.

Päivä kaksi. Kooman jälkeen edettiin syömään kaupungille missä eräs blankolainen koki tunteiden vuoristoradan ruokakriisin ja edellisen päivän supersankarikuvan myötä. Osa jengistä löysi itsensä harrastamassa puistokemiaa, josta etenimme paikallisen humanistikaverini luo vierailulle. Siis mitä v----a, mä vaan kävin pas

kalla siellä ja sit me lähdettiin! – blankolainen vierailusta. Ei, kyllä me viihdyttiin siellä neljä tuntia. Mutta kenetpä ajan rakenne ei olisi joskus yllättänyt?

Ajan rakenteen kasaannuttua siirryimme varsinaiseen tapahtumaan Laulutalolle (lue: Lällytalo). Koimme mm. Batmanin saunassa, Jallun ilot sekä lehtenä että juomana, kuin myös vettä vuotavan katon. Muiden kaupunkien edustajat istuivat sivistyneesti pöytien ääressä kun Oulun seurue pötkötteli käytävällä spurgumaisesti blokaton muiden kulkemisen. Kaiken huipuksi Batman haisi aivan sanoin kuvaamattoman pahalle saunahien myötä. Edustavaa, eikö!

Seikkailullinen ilta sai jatkoa, kun yritimme päästä fuksin tindermatchin luo jatkoille. Harmiksemme hänen kämppiksensä kuihdutti suunnitelman kasaan, mutta blankolaisina olemme siihen jo tottuneet. Loppuilta menikin koululla kristallinkirkaissa tunnelmissa pyöriessä. Pian aamu valkeni ja saimme raahattua itsemme bussiin. Paluumatka oli pitkä ja onneton sisältäen myös bussin hajoamisen. Onneksi fukseilla oli jesaria, minkä voimalla pääsimme Ouluun. Korjausta olisi vaatinut kyllä monen ihmisen olotilakin. Eeppistä kylttiseikkailua á la Kuopio ei tapahtunut, mutta kyllä kiltikseltä reilikki reissusta löytyy!

TL;DR? Diggoo, Otamatone, tripleader, S-Market, 4,9€, Ilonan käsisaippua, Jallu 2x, teleportatio, suunnistusvoitto, Iso G, Anna Eriksson, Batman, hiki, Ibi Love, bingo, Lällytalo, poikkitieteellisyys, ydinjäte.

Kiitos ja anteeksi, Joensuu. Toivottavasti nähdään, Jyväskylä 2016.

Mikko "waeder" Rouru

Posiopäivät

Olipa kerran kaksi tietojenkäsittelijää, jotka matkasivat kauas pohjolaan, Lapin pääkaupunkiin Rovaniemelle. Mukanaan heillä oli vain tummansiniset haalarinsa sekä puolitoista litraa Spördeä. Sankarimme saapuivat perille kylmänä lauantaiaamuna ja linja-autoasemalla heitä oli vastassa kaksi ihan oikeaa käsiheiluttelijaa: humanisti sekä insinööri. Nämä taruolennot johdattivat tietojenkäsittelijät kohti Lapin maakunnan tärkeintä kohdetta, Alkoa. Alkossa tietojenkäsittelijät tarttuivat järeisiin aseisiin ja matkaan tarttui kolme (3) pulloa tuota elämän eliksiiriä, ginin ja vermuntin jumalaista cocktailia, Gambinaa. Tämä herkkujen herkkä antoi myös nimen tälle sekavalle suunnistusjoukkueelle: Gambinan enkelit.

Ensimmäiseksi enkelimme siirtyivät ruokailemaan paikalliseen etniseen ruokaravintolaan. Raikkaan ja ravitsevan lounaan jälkeen oli vuorossa kamppailu elämästä ja kuolemasta rastisuunnistuksen muodossa. Heti ensimmäisellä rastilla tietojenkäsittelijämme saivat tuntea olonsa kotoisaksi, sillä tehtävänä oli eläimelliseen tyyliin niin sanotusti kuivapanna kivistä aita vasten. Tehtävän suorittivat humanisti ja insinööri. (Tämä tehtävä oli myös ainutlaatuinen dokumentti tilanteesta, jossa humanisti oikeasti tekee jotain ja insinööri on naisen kanssa kosketuksissa. Matkan tarkoituksena oli siis ennen kaikkea akateeminen tutkimustyö.) Matkalla rastilta toiselle Gambinan enkelit kohtasivat paikallisen elämäntapain-tiaanin, joka kutsui itseään Tohtoriksi. Sankarimme tarjosivat Tohtorille kulauksen Isoa Geetä ja Tohtori kaikkien yllätykseksi paljasti, ettei ole aiemmin maistanut Gambinaa vaikka ammattilainen olikin.

Sankareidemme matka rastilta rastille muuttui koko ajan humalaisemmaksi taisteluksi. Tilanne kärjistyi siihen, että insinööri konttasi takaperin vesilasi suusaan mielikuvitusnuijaa heiluttaen, samalla eläimellisesti ölisten ja surullista kyllä, ylistysliikkeitä Kemiin päin tehden. (Tämä todisti vääräksi väitteen siitä, ettei insinööri kykenisi moneen asiaan yhtä aikaa.) Edellä mainittu tilanne järkytti sankareitamme niin paljon, että ensimmäinen Gambina tuhoutui hetkessä.

Tässä kohtaa sankareidemme muisti katkesi ja he havahtuivat hereille seuraavan kerran, kun rastilla oli vastassa jotain kotipuolestakin tuttua: ÄNNÄN-NEN VUODEN SIGMALAINEN. Sigmalaiseen tapaan kyseessä oli hyväkäyttöksinen ja hurmaava naistenaurattaja. Tämä sigmalainen seireeni yritti vietellä joukkueen humanistin, mutta onneksi atleetiset tietojenkäsittelijämme saivat pidettyä humanistin kurissa ja matka saattoi jälleen jatkua. Seuraavalla rastilla humanistimme itsehillintää koeteltiin jälleen, sillä vastassa oli ihka oikea Linux-harastaja. Tämän tietotekniikkainsinöörin Tux racing-ennätyspisteet saivat takuulla naisen kuin naisen haalarit kostumaan, mutta jälleen kerran loput enkeleistä saivat humanistin halut talttumaan. Itse rastista ei valitettavasti jäänyt kerrottavaa jälkipolville, sillä sankareidemme muistikuvat hämäytyivät mystisesti. Muistin palatessa tarina sai yllättävän käänteeseen, kun ravintola Oluthuoneella sankarimme törmäsivät piraattiin. Tämä Lapin Mustaparta jakoi Gambinan enkeleille viisauksiaan vastapalveluksena Piraattipuolelle saadusta kannatuksesta. Yarr!

Seikkailu vie Gambinan enkelit Rovaniemen hienoimpaan anniskeluravintolaan, lihatiskinkin tunnettuun Half mooniin, jossa oli Posiopäivien viralliset jatkobileet. Suureksi hämmästykseksi selviää, ettei Gambinan enkelit olekaan voittanut koko suurta kamppailua! Tämä järkytys sai humanistin ja insinöörin johdattamaan tietojenkäsittelijämme Lapin yöelämän pohjalle, Roipparin sinkkuilutamaan. Ilta

meni odotusten mukaisesti ja jokainen sankarimme pysyi sinkkuna.

Sunnuntaiaamuna majatalon isäntä teki kohtalokkaan virhearvion limsapulloon tarttuessa, sillä kyseessä oli puolentoista litran pullo sitä itseään eli tietojenkäsittelijöidemme tuomaa Spördeä. Tarinan viimeinen kamppailu käytiin majatalon isännän vatsalaukussa, kun aamutuimaan nautittu Spörde pyrki poistumaan oraalisesti. Taistelu päättyi onneksi majatalon isännän voittoon ja tietojenkäsittelijät sekä humanisti saatiin kuljetettua linja-autoasemalle, jossa heitä odotti Onnibussi. Onni oli tästä taivaan isän hylkäämästä matkasta kaukana, mutta kaikki päättyi onnellisesti kun akateemiset sankarimme pääsivät turvallisesti takaisin etelän lämpöön.

The End

Anna-Sofia Konttaniemi

Oletko valmis seikkailuun?

Etsimme tulevaisuuden johtajia. Ideoijia. Ja strategisia ajattelijoita. Näytä kykysi ja hyödynnä koulutustasi. Me autamme sinua rakentamaan sopivan urapolun, jonka varrella kohtaat risteyksiä ja käännteitä tehden asioista mielenkiintoisia. Jos olet intohimoinen, älykäs ja sinulla on halua kasvaa joka päivä, Accenture on oikea paikka sinulle.

Aloita matkasi: [accenture.fi/tyopaikat](https://www.accenture.fi/tyopaikat)

Haemme:

- RECENT GRADUATES FOR TECHNOLOGY CONSULTING
- JUNIOR JAVA DEVELOPER

Järjestämme Accenturen Helsingin toimistolla kahdesti kuussa haastattelupäiviä opintojensa loppusuoralla oleville tietojenkäsittelyä pää- tai sivuaineena opiskeleville opiskelijoille. Haemme jatkuvasti osaajia työskentelemään kiinnostavissa asiakasprojekteissa joko vaatimusmäärittely- tai testaustehtävissä ja Java-kehitystehtävissä.

Strategy | Consulting | Digital | Technology | Operations

accenture
High performance. Delivered.

Pikkujoulubingo

Blankkitiimi tarjoaa mahdollisuuden voittaa yllätyspalkinnon. Seuraa pikkujoulujen kulkua ja aina kun havaitset ristikossa olevan ilmiön, merkitse se tapahtuneeksi. Voit täyttää ristikkoa vaakaan, pystyyn ja kulmasta kulmaan.

RIENAPOJAT ESIINTYVÄT	JOULUPUKKI KÄYTTÄYTYY HIEMAN LIIAN TUTTAVALLI- SESTI	PUHEEN- JOHTAJAN TISSIT NÄKYVÄT JOSSAKIN MUALLA KUIN SAUNASSA	JOKU AVAUTUU OPISKELUSTA
PAIKALLA ON KUOKKA- VIERAITA	JOKU HUKKAA VAATE- KAPPALEEN	JOLLAIN ON OTSA AUKI	JOKU OKSENTAA VESSASSA
JOKU VETÄÄ ÖVERIT SPÖRDELLÄ	JOKIN OBJEKTI PUHEEN- JOHTAJAN PERSEESSÄ	UUSI PIKKUJOULU- PERINNE SYNTYY	PAIKALLA ON USEAMPI KUIN YKSI VAIHTARI
PÄÄ- TOIMITTAJA KIROAA NAISIAAN	JOKU JOUTUU PUTKAAN	FUKSI RYÖMII LATTIALLA	VANHEMPI TIETEEN- HARJOITTAJA PAHEKSUU TAPAHTUMA- JÄRJESTE- LYITÄ

NETPLAZA

45 SPECIAL

**>
accenture**